

Obrambena in plačilna dolžnost.

Predstoječe razširjenje brambene dolžnosti na od dela trudne može v višji starosti in naše ne popolnoma razvite mladeniče se bode sprejelo s pogumno voljo, da vzdružimo do konca. Pet milijonov stalo bode pod orožjem. To pa je šele 10% prebivalstva; kje ostane ostalih 90%? Smešno vprašanje, se bode morda reklo, saj se vendar ne more ženske, pohabljenice in starčke v vojno pošiljati! Gotovo ne, čeprav vsakdo, kdor hodi skozi ceste mest, mnogo oštevilno mož izborne rasti in krepke postave sreča, kateri niso šli pod orožje. To so ljudje, ki se jih je iz bolj ali manj tehnih vzrokov kot neobhodno potrebne označilo, ali pa ki so se pri naborih izmuzali. Pa ne za te se gre tukaj, čeprav jih je par stotisoč; bolje rečeno, ne samo za te se gre tukaj, marveč ravno tako za te, kakor za otroke, ženske, pohabljenice ter starčke.

Torej vendar! Sigurno, seveda pa ne zato, da bi se to mešano družbo v vojno postalo, marveč da se brambeno dolžnost v tem zmislu splošno napravi, da eni krvni davek, drugi pa denarni davek plačujejo. Iztok je nadalje naravno, da se pri vladajoči draginji z vojnim davkom zamore šele tam pričeti, od koder se začne nekako bogastvo, torej samo pri višjih dohodkih in srednjem premoženju. Ni razumeti, zakaj izgubijo stotisoč življenje in zdravje, zakaj drugih stotisočev očetov svoje sinove izgubi, in zakaj bi bili ravno oni, ki darujejo svojo lastno ter kri svojih sorodnikov, tudi gospodarsko uničeni, medtem ko nešteto drugih mirno doma sedi, se pusti od mnogo boljših, kakor so oni, reševati, svoje premoženje mnogokrat ravno vsled vojne pomnožuje in se v najboljšem slučaju omeji na prostovoljne darove, ki jih ne bolijo.

Vsa čast prostovoljnimi darovom, ali pravzaprav bi morali le v to služiti, izpolniti luknje, ki nastajajo pri generalnem ravnanju iz javnih sredstev. Oni naj izpopolnijo javna sredstva, ne pa da bi jih nadomeščali. Za zaostale, za ranjence in pohabljenice mora država skrbeti, in država naj bi se v prvi vrsti na one bogate ljudi obrnila, ki so iz katerega vzroka karkoli daleč od bojev ostali. Jaz poznam n. pr. nekega finančnika, ki je, čeprav je rezervni oficir — doma ostal, ker se ga je označilo kot „neobhodno potrebne“; ta ima vsako leto okroglo en milijon dohodkov; gotovo bi zamogel biti zadovoljen, ako bi se mu izjemoma v vojnem letu le pol milijona pustilo.

Država je najvišji lastni namen. Zato razpolaga brezobzirno čez kri in življenje vseh za boj sposobnih; istotako brezobzirno pa mora razpolagati tudi čez premoženje vseh za plačilo zmožnih. In ako ljudstvo v orožju z veseljem v smrt hodi, pač ne bude preveč, ako se zahteva, da se položi tudi težke denarne žakije, čeprav z manjšim veseljem pa vsaj ne z ostudnim stokanjem, na oltar domovine.

Dopisi.

Breg pri Ptiju. (Odkovanje.) Vrli vpokojeni c. in kr. žandarmerijski stražnajster g. Anton Planinc bil je od cesarja odlikovan s srebrnim zaslужnim kričcem s krono. Rešil je namreč dne 21. julija 1914 v Orehovi vasi pri Mariboru Marijo Potočnik iz smrtne nevarnosti iz ognja, to pa z lastno smrtno nevarnostjo. Junski rešitelj bil je namreč z rešenko vred zadet od težkih tramov, ki so padali iz goreče strehe. Bil je na tla pobit, nezavesten in zadrbil hude opeklne po licu in rokah ter druge telesne poškodbe, tako, da je bil dolgo časa bolan, da tudi še sedaj ni popolnoma okrevljal ter je moral biti vsled tega vpokojen. Dekoracija tega zaslужnega moža se je vršila v nedeljo dne

2. maja t. l. na Bregu pri Ptiju po c. kr. okrajnem glavarju g. dr. vitezu plem. Netolicka, kateri mu je po jedrnatem, ginljivem in navdušenem govoru obesil zaslужni kričec na prsa ter mu prisrčno čestital. Zastopani so bili pri tej slavnosti vsi uradi iz Ptuja in okolice po njih predstojnikih, mnogo število občinstva, sorodnikov, prijateljev in znanci odlikovanega, ki so prišli od blizu in daleč osebno čestitati in so odlikovanemu žeeli še mnogoletno življanje te časti. Tudi mi čestitamo g. Planincu prav prisrčno!

Brezno. (Velika nesreča.) Dne 27. p. m. ob 6. uri zjutraj zgodila se je velika nesreča pri prevozu čez Dravo v Janževi gori. Posestnica prevoza in dekla Antonija Osirnig hoteli ste se peljati na Brezno v cerkev. Delo prevzel je oče posestnice, 65 letni Anton Rebernig, ki pa večje po Dravi ni bil več. Komaj so odpluli s čolnom, ko se je ta že z vodo napolnil, ker je bila vrv prehudo napeta. Ob tej priložnosti potegnili so valovi Drave deklo Osirnig seboj; izginila je brez sledu v vodi. Z vodo napolnjeni čoln se je odtrgal od vrv. Oče posestnice je bil menda od srčne kapi zadet; visel je mrtev čez čoln. Nesrečna posestnica je očeta krčevito držala in na pomoč klicala. Te klice je slišal železniški čuvaj Gradiščnig. Čeprav še ni bil oblečen, skočil je oborožen z dolgo štango v Dravo in šel kolikor mogoče daleč čolnu nasproti. Posestnici se je posrečilo, da je prijela štango z eno roko in je na ta način čoln vstavila. Nemogoče pa je bilo, privleči napolnjeni težki čoln na suho. V tem groznom položaju so morali več kot četrte ure vstrajati. Potem so prišli možje mimo, ki so pomagali pri rešitvi posestnice in njenega žaliloga mrtvega očeta. Kdor bi kaj o utonjeni dekli ali pa sploh o kakem ženskem mrlju v Dravi izvedel, naj to blagovoli naznaniti gosp. Andreju Wesonig lesnemu trgovcu, Reifnig-Fresen. Hrabremu železniškemu čuvaju Gradiščnigu pa pristoja za njegov pogumni čin gotovo premija za rešitev življenja.

Odkovani ženski korporal.

Gospodična Marija plem. Ferry-Bogna v je prostovoljno stopila v vojaško službo in po-

stala kmalu korporal. Za svoje hrabre čine dobila je od cesarja zlato brošo z cesarjevim imenom. — Prinašamo danes sliko te ženske junakinje.

Mati zemlja

vedno zopet popravi, kar je zakrivila. Kolikokrat si pridobi kmet, delavec, sprehajatelj zunaj na mrzli, mokri zemlji revmatične bolečine, nahod, kašelj ali kaj podobnega. Ali skrbna zem-

lja pusti zdravilne rastline rastri in iz teh je Fellerjev rastlinski esenčni fluid z. zn. „Elzafliud“ narejen, ki nam bolečine takoj zopet prežene. Mnogo zdravnikov rabijo in priporočajo to sredstvo in vsakdo je naj bi imel v hiši. 12 steklenic pošte franko za 6 krov lekarnar E.

Razno.

Uredniško naznanilo. Po kratkem vojaškem službovanju bil sem zaradi bolezni superarbitriran. Vsled tega prevzamem s to številko zopet uredništvo „Štajerca“. Zahvaljujem se vsem, ki so listu in meni tudi za časa moje odsotnosti zvesti ostali. Z združenimi močmi delujmo in zaprej za blagor našega ljudstva in prelep, tako hudo ogrožene domovine. Naš program, naš cilji in nameni ostanejo vedno ednaki! Ceujene prijatelje in sotrudnike pa prosim ob tej priliki za nadaljnjo zvesto sodelovanje!

Karl Linhart, urednik „Štajerca.“

Jokavi pesimisti in kritiki, ki slikajo vedno vraga na steno in hočijo vsako zaslužno naših armad zmanjšati ter žive v večnem strahu, da jih bodejo zjutraj že Rusi ali Srbi z bajonetom iz postelje vrgli, bi bilo v prvi vrsti treba usta zamašiti. Ti ljudje napravijo v svoji zlobni nezmiselnosti neverjetno veliko škode. Njih besede vplivajo kakor strup na domovinsko navdušenje, katerega v teh težkih časih gotovo silno potrebujejemo. Saj gotovo tudi mi nismo lahkomiselnii otročaji, ki bi sami sebi lagali, da je ta vojna lahka stvar in da budem kar meni nič tebi nič celo svet sovražnikov na tla zibili. Tako hitro ne gre ta stvar; o tem smo tudi mi prepričani, da je pravica na naši strani in je konečna zmaga nam in edino nam zasigurjena. Iz tega prepričanja, ki je vsakemu pravemu Avstriju že naranost vera, pa sledi tudi naše neomajeno zaupanje v bodočnost. Zmagali budem, kajti zmagati hočemo in zmagati moramo! To je naše geslo. Črnogledci pa ne znajo druzega, nego majati prazne svoje glave, vzdihovati kakor mučeniki in dolžiti tega ali onega, da je kriv vse nesreče. Tako širijo med ljudstvom nezadovoljnost z lastno domovino, tako jemljejo slehernemu človeku veselje in zaupanje. Res, te črnogledce bi naj se pobrali in poslalo tja v Galicijo na fronto; tam bi se v vrstah naših junaških vojakov naučili domovinskega čuta in ljubezni... Najhujši pa so tisti črnogledci, ki širijo iz bogve katerih vzrokov neverjetne, bedaste in nevarne gorovice. Koliko takih blaznih gorovic smo že v zadnjem času slišali, tako, da so se človeku kar lasje ježili. Ni mogoče izmisli takо velike neumnosti, da bi jo neizobraženo ljudstvo ne verjelo. In vse zaradi takih črnogledcev, ki nicesar ne razumejo, marveč le oslarije naprej blebetajo. Po našem mnenju bi bil skrajni čas, da se enkrat razširjevalce takih gorovic za jezik prime. Zdaj, ko je treba, da so vsa avstrijska srca združena v sveti volji za zmago, zdaj niso taki razširjevalci bedastih gorovic nič boljši nego navadni izdajalci. Zato pa tudi ne zaslujijo nobenih obzirov in nobenega usmiljenja. Naši čitatelji so lahko prepričani, da jim „Štajerc“ nicesar ne zamolči in nicesar ne zataji, kar je zrelo za javnost. Uradna poročila iz bojišč ravno tako od strani nemškega kakor tudi avstroogrškega armadnega poveljstva so doslej vedno le resnico poročala. Zakaj bi torej raje neumnim gorovicam verjeli, ne pa tem poročilam? Še enkrat torej: skrajni čas bi bil, da se ustavi bedasto razširjenje neumestnih lažnjivih in nevarnih gorovic.

Vpklic pod orožje letnikov 1873—1877.

Uradno se razglaša: Vsi pri naborih v času od 6. aprila do 6. maja 1915 ali pozneje do spodaj označenih vpklicnih terminih za črnovojniško službo z orožjem sposobni spoznani črnovojniški obvezanci rojstnih letnikov v 1873, 1874, 1875, 1877 so v poklicani. s.: 1. avstrijski državljan za 15. maja; — 2. ogrski državljan v terminih, ki se jim jih na posebnih vpklicanih kartah nazzano. — Pri poznejših naborih (Nachmustungen) kot sposobni spoznani priti morajo 48 ur po naboru pod orožje. — Za one črnovojniške obvezance rojstvenih letnikov 1873 do 1878, ki morajo priti zaradi mimoidočega obo-

V. Feller Stublica, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko). Tudi Fellerjeve odvajalne Rhabarbara-kroglice z. zn. „Elza-kroglice“, 6 škatljic za 4 krone franko, zamoremo svojim čitateljem kot milo vplivajoče, neškodljivo odvajalno sredstvo iz lastne izkušnje najbolje priporočati. pes - -

lenja šele v poznejšem terminu pod orožje, tisti termin, ki je označen na črnovojniškem legitimacijskem listu. — V interesu vsakega črnovojnega, da je, da vzame seboj par močnih čevljev, oz. škornjev ali opank, jedilno orodje in jedilno posodo ter proprietete (predmete za čiščenje), v kolikor ima te predmete na razpolago. Za te predmete dobi, v kolikor so porabni, po njih vrednosti primerno odškodnino. Tudi se priporoča, vzeti seboj življenska sredstva za tri dni. — Črnovojniški legitimacijski list opravičuje za prosto čezniško vožnjo pri vpoklicu in se ima pred nastopom vožnje pri cestni blagajni predložiti. Kdor bi se temu povelju ne pokoril, bi se v zmislu postave z dne 28. junija 1890 strogo kazoval.

Zopetni nabori črnovojniških obvezancev letnikov 1878–1890, 1892, 1893 in 1894. C. kr. korespondenčni urad poroča z dne 3. maja: V času med 1. oktobrom in 31. decembrom 1914 izvršeni nabori za rojstne letnike 1878 do 1890, 1892, 1893 in 1894 so pokazali pojave, da se ni povsod ednakomerilo glede zmožnosti vporabljalno. Nastopile so pri temu razlike, ki zahtevajo nujno direktno poravnave, da se v zmislu splošne vojne dolžnosti zasiguri ednakomerilo ravnanje vseh za boj sposobnih državljanov s tem, da se jih pritegne k službi z orožjem ali za obrambo domovine. Vojaška oblast odredila je tedaj še enkratni nabor zgorajšnjim rojstvenim letnikom pripadajočih črnovojniških obvezancev, v kolikor v posameznih pokrajinah uspehi prejšnjega nabora ne napravijo tega nepotrebno. Kdo ima priti? K zopetnemu naboru bodo prišli vsi v letih 1878 do 1890, 1892, 1893 in 1894 rojeni, ki še ne služijo z orožjem v skupni armadi ali vojni mornarici ali v črni vojni na temelju svoje cestne črnovojniške dolžnosti; toraj tudi tisti, ki so bili pri prejšnjem naboru za črnovojniško službo z orožjem sposobni spoznani, ki pa so bili pri prezentiraju ali pozneje kot nesposobni odpuščeni. Določbe tozadevnega razglašenja glede izjem pri naborih kažejo napram svoječasnim takim odredbam bistvene razlike, ki se tičejo na eni strani značaja novega nabora, na drugi strani pri prejšnjem naboru pridobljenih izkušenj. Da se pridobi lažji temelj za kontrolo, se je tokrat določilo splošno dolžnost naznanila za naborne obvezance pri občinah. Priporoča se, da se prinese seboj črnovojniški list prejšnjega nabora. Kraj, kjer se bodojo ti nabori v času od 25. maja pa do 15. januarja 1915 vršili, je po navadi bivališče dne 1. maja 1915 kot dneva izdaje vpoklicnega razglašenja. Poznejša sprememb bivališča ne spremeni ničesar na tem stanju; mimoideče bivanje le nekaj dnevov pa ne velja kot bivališče v tem zmislu. Kdor bi se pri občini svojega bivališča ne naznanil, bil bi od politične oblasti strogo kazovan. Glede priljškov, nosenja znaka ednoletnih prostovoljev, veljajo iste določbe kakor pri prejšnjih naborih. Tudi v iste rojstvene letnike spadajoči, v evidenci druge rezerve za službo obvezani bo znohercegovinski deželanji, ki se nahajajo v Avstriji, se bodojo pod istimi pogoji i. s. pri c. in kr. nadomestnem okrajnem komandom njih bivališča zopetnemu naboru podvrgli in se morajo dne 10. maja 1915 pri občini bivališča zglašati. Vsled izvršitve zopetnega tega nabora se bodo preložilo pritegnjenje pred kratkim naznanjenih sprememb črnovojniške postave glede novo uresničenih črnovojniških kategorij.

Pri zopetnem naboru črnovojniških obvezancev rojstnih letnikov 1878 do 1890, 1892, 1893 in 1894, o katerem poročamo zgoraj, morajo glasom uradnih poročil priti vsi v omenjenih letih rojeni črnovojniški obvezanci, ki še ne služijo pri vojakih. Ni pa treba priti: 1. onim, ki že zdaj najmanje od 1. aprila 1915 delujejo v črnovojniški službi; 2. zdravnikom; 3. vojaškim gažistom v pokoju ali v razmerju izven službe; 4. onim, ki so vsled pohabljenja za vsako črnovojniško službo nesposobni spoznani, ako imajo „Landsturm-Abschied“ ali „Landsturm-Befreiungs-Zertifikat“ oziroma so bili že svoj čas iz nabornega lista izbrisani; 5. onim, ki so bili vsled kakšne rane superarbitrirani in so bili vsled tega kot „waffenfähig“ spoznani ter iz armade odpuščeni; 6. onim, ki so zaradi po-

manjkanja ene noge ali roke, obeh očij, zaradi globonemosti ali kretinizma, sodnisko priznane blaznosti, ako je pri naboru določeni dokaz že podan; 7. duhovnikom in kandidatom za duhovništvo priznanim cerkev; 8. onim, ki so bili pri prejšnjih naborih za službo z orožjem zmožni spoznani, ki pa so bili iz javnih vzrokov odpuščeni („enthoben“), v kolikor je to odpuščenje zdaj še veljavno. — Vsi drugi se morajo na jakansneje do 10. maja 1915 pri občini s svojega bivališča zglasiti. Tam dobitjo črnovojniški legitimacijski list, ki ga morajo skrbno shraniti in k naboru seboj prinesi. Ta list bode tudi legitimacija za prosto vožnjo. Kdor bi se ne naznanil, bode strogo kaznovan. — Nabori se bodoje vršili v času od 25. maja do 15. junija 1915; natančni čas in kraj se bode še posebno razglasiti. Pri naboru se bodo tudi izvedeli, kam in kedaj bodoje morali potrjeni vstopiti v armado.

Velika zmaga v vzhodni Galiciji, ki so jo dosegli v svoji zvesti slogi naravnost nepremagljivi avstro-ogrski ter nemški vojaki, napravila je tudi v naših krajih neopisno navdušenje in veselje. V mestih so bila javna poslopja večinoma z zastavami okrašena in ljudstvo je težko čakalo na podrobnosti bojev, ki jih je bilo po prvih telegramih pričakovati. Po daljših tednih, v katerih se je bil neskončeni boj brez posebnega očividnega uspeha, smo dosegli to krasno zmago, ki bode morda merodajna za ves nadaljni razvitek svetovne vojne. Ni čuda, da se je patrijetično, požrtvovalno naše ljudstvo tako veselilo te zmage. Čeprav je zanimanje za vojne dogodke v teh 9 mesecih že precej pojenjalo, je vsplantelo to navdušenje vendar zopet krvikuši v povod se je bralo raz občaza ljudstva čisto domovinsko veselje. Dal Bog, da bi bilo naše orožje i zanaprej tako srečno in da bi splošna zmaga končala to najgrozovitejše prelivanje krv!

Setveni dopusti za vojaštvo. Poroča se, da dobivajo v zadnjem času vojaki pri armadi na bojnem polju od svojih domačih mnogoštevilna pisma, v katerih se poživljajo, da naj prosijo dopuste za izvršitev pomladne setve. To dokazuje, da se navdola, izdana o vojaških dopustih za zagotovitev pomladanske setve, pri prizadetem prebivalstvu še vedno napačno tolmačijo. Zato se ljudstvo ponosno opozarja, da se moštvo armade na bojišču sploh ne morejo dovoliti dopusti in so tudi vsi tozadevne prošnje brez koristi. Za obdelanje polja onih vojakov, ki so na bojišču pred sovražnikom, se je zadostno preskrbelo na drug način, zlasti z zavestnostmi, ki so se naložile v tem oziru občinam. Dopuste za obdelovanje polja — in sicer v najvišji izmeri 14 dni — je mogoče dovoliti, v kolikor to dopuščajo tozadevni vojaški interesi, samo moštvo, ki je kmetskega stanu in služi pri vojaških četah, zavodih itd. v zaledju (zunaj vojnega polja). Za dopuste te vrste lahko upozriš ali vojak sam, ki hoče dobiti dopust, ustremno pri pristojnem vojaškem poveljstvu, ali pa njegovi domači potom političnega okrajnega glavarstva. Na prošnje, ki bi se neposredno pri c. kr. ministerstvu za deželno brambo vložile, se mora prav takomalo ozirati, kakor na prošnje za dopuste vojakov, ki so pri armadi na bojišču.

Odlikovanje za „U V.“ K.-B. poroča z dne 4. maja: Cesar podelil je moštvo podmorskega čolna „U V.“ (ki je potopil veliki francoški bojni parnik) sledeča odlikovanja: poveljniku vitezu pl. T. a p. vitezki križ Leopoldovega reda z vojno dekoracijo; lajtnantu pl. Seyfferlitz red železne krone tretjega razreda z vojno dekoracijo; zlato hrabrostno medajo so dobili torpedomojster Jos. Margerich, štabni mašinomojster H. Grün in M. Koroschetz; srebrno hrabrostno medajo prvega razreda so dobili Alois Hammer, Jos. Valasek, Jos. Mesulanek, Al. Födinger, G. Herrmann, Joh. Straka, Karl Lang, Jos. Bergerl, Erwin Jarisch, Leo Cap, K. Retuschnik. Poleg tega je podelil cesar Viljem II. poveljniku železni križ 1. in 2. razreda.

Junaške smrti padel je na severnem bojišču cand. iur. Karl Vederjak iz Ptuja, lajtnant v c. in kr. infanterijskem polku štev. 79. Pokojni junak bil je v mestu izredno priljubljen. Kmalu po začetku vojne bil je na Srbskem bojišču težko ranjen. Komaj ozdravljen, podal

se je zopet na severno bojišče, kjer je sovražnikova šrapnela njegovemu nadpolnemu življenju konec napravila. Čast junaku! Težko prizadeti družini pa izrekamo najprisrtejše sožalje.

Smrt v apnenici. Dne 27. p. m. igrala sta se 3-letni Jakob in 2-letni Avgust, sinova posestnika Jakoba Hrvatina v Pristovi pri Celju pred hišo starišev. Tam se nahaja tudi precej globoka, z vodo napolnjena apnena jama. Mali Jakob padel je v jamo in je tam utonil.

Zaprli so v St. Veit a. d. Glan na Koroškem neko že 22-krat predkazano deklo Alojzijo Kohler, ki je zopet izvršila razne spletarje in tatvine.

Cloveško okostje, ki je ležalo že okoli 50 do 60 let v zemlji, našli so rudarji v Ebersteinu na Koroškem. Poleg kosti ležali so ostanki zelenega klobuka.

Trije pogumni dečki. Trije 14 letni dečki iz Brüxa na Češkem po imenu Henrik Roben, Wilibald Hoffmann in Anton Nejdl so poslali vojaškemu poveljniku v Chomutovu pismo, v katerem ga prosijo, da naj jih sprejme v vojaško službo. Na to ponudbo je odgovorilo poveljstvo nadomestnega bataljona regimenta št. 97 na domačo občino; v odgovoru nalaga poveljstvo občini, da naj pohvali dečke radi njih ljubezni do vladarske hiše ter zvestobe do domovine in napram nemškemu narodu. Seveda je moralno poveljstvo poščnjo pogumnih dečkov odkloniti, ali vendar jih je v javnosti kot vzor domovinske ljubezni pojavilo.

Bojerite vsako kruhovo drobtinico! Poljedelsko ministerstvo je zvedelo, da pri mnogih kmečkih gospodarstvih še tudi v sedanjem času ne ravnajo s sedaj neobhodno potreblju varnostjo s kruhom. Velika kmetijska korporacija Avstrije je javila, da dobijo pri posameznih gospodarjih tudi še sedaj delavci in družina, ktemi se daje hrana, na dan 1 kg kruha razven mokre, ktera je potrebna za pripravljanje drugih jedij. Kruha se potem porabi zaradi tega toliko, ker si ga posli smoje vrezati poljubno, mesto da bi se jim delil kruh. Posledica pa je, da si ti ljudje vrežejo več kruha, kakor ga morejo naenkrat pojesti, ostanke dobijo potem svinje in govedo. Z ozirom na to, da se v sedanjem času pokrije potreba kruha v marsikaterih pokrajinah komaj le deloma, je pač dolžnost vsakogar, da postopa s tem dragocenim živilom čim najbolj varčno in napoti z vso strogostjo tudi svojo družino, da varčuje s kruhom. Poljedelsko ministerstvo pričakuje, da bodo kmetijske organizacije v tem smislu poučljivo vplivale na kmečko prebivalstvo.

Novo vojno posojilo. Kakor izv. c. kr. telegrafični in korespondenčni urad, namerava finančni minister izdati novo vojno posojilo. Vsled tega bodo pri novem drugem vojnem posojilu izbrali 5½ odstotni tip, ki bodo plačljiv v fiksni določenem terminu. Glede despetra se še niso odločili, vendar pa mislijo predvsem na dobo desetih let, tako da bi posojilo dospelo maja 1925 leta. Za ta tip je merodajna okoliščina, da se na ta način nudi subskribentom skozi daljšo dobo ugodno obrestovanje. Splošno se sodi, da bode imelo tudi to drugo vojno posojilo gotovo isti uspeh, kakor ga je imelo prvo.

Cesarjev spomin. Presvitli naš cesar je odredil, da bodo vsak oficir, ki bode v sedanji vojni odlikovan za svoje zasluge z redom ali vojaškim zaslужnim križem, še posebno diplomo, katero bodo naš cesar lastnorodno podpisal. Dočim se morajo redovi in križi po smrti imejitelja zopet vrniti, ostane ta diploma z dragocenim cesarjevim podpisom spomin še poznam rodovom.

Velika slavnost v Italiji. Danes dne 5. maja se praznuje v Genovi velika italijanska narodna slavnost. Danes je namreč 55 let, kar se je znani Garibaldi s 1250 možmi pri Genovi ukrkal in odpeljal v družbi s poznejšim ministerskim predsednikom Crispijem v Sicilijo na pomoč revolucionarjem, ki jih je neapselska armada pod poveljstvom generala Salzana že skoraj premagal. Na mestu ukrcanja so postavili velik spomenik, ki ga danes razkrijejo. Seveda bodo imel slavnostni nagovor znani politiku in neverjetno domišljavi pesnik Gabriele d'Annunzio. Zanimiva je ta slavnost zaradi tega, ker so jo hoteli republikanci izrabiti v protivavstrijsko gonjo. Pod prevezo narodnega navdušenja so

hoteli agitirati za vojno proti Avstriji in Nemčiji, ki bi bila seveda naravnost nečuvano izdajstvo trozvezze. Ali naši in nemški uspehi na bojiščih so menda javno mnenje v Italiji kakor tudi mnenje vlade precej spremeni. Zato se tudi kralj in ministri nočejo te slavnosti udeležiti. Kričalo in zabavljalo se bode seveda vkljub temu. Ali vendar smemo danes že trdno pričakovati, da se naš ljubi italijanski sosed od kričačev ne bode dal zapeljati na nevarna pota. Čas bi bil na vsak način, da bi se vkljub deloma res nerazumljivi naši cenzuri avstrijsko javnost glede dogodkov in pojavov na Italijanskem pomirilo. Na Nemškem so v tem oziru že vsi listi brez nagobčnika in je javnost že pomirjena. To bi bilo torej tudi za nas prav priporočljivo. Avstrija in avstrijski narodi gotovo ne vsiljujejo nikomur svoje ljubezni, posebno tistim ne, ki bodejo v Genovi deklamirali „Siamo tutti una sola famiglia.“ Ali — jasnosti zahtevamo, posebno zdaj, ko pričenjam postajati zmagovalci. Clara pacta, buoni amici!

Radecky-jev duh. „Slovenec“ piše: Radecky-jevi veterani so že redki, Radecky-jev duh pa še živi. Pred enim tednom so stopili nekje v spodnji Savinjski dolini nedrževalniki skupaj, ampak „fantji iz fare“ (kraja ne povemo, ker bi jih sicer lahko kaka država, vzela v državniško službo) ter so zaokrožili iz polnih prs in s korajo pesem, ki se začenja s temi besedami:

„Ko bi še Radecky bil,

Mailand bi nazaj dobil“ . . .

Hroščev (majkebrov) je letos, kakor se nam poroča, v nekaterih krajih ogromno veliko. Ako bi se ne storilo ničesar proti tej izredno požrešni golazni, napravila bi velikanško škodo. Kebri bodo požrli letos vso listje, čez par let pa zopet črvi vse pridelke na polju. Želeti bi bilo, da se prične od merodajne strani sistematično delo za pokončevanje in zatiranje tega neizreceno škodljivega mrčesa.

Stanje setve in cvetja na Štajerskem. Letos je z ozirom na svetovno vojno vprašanje žetve gotovo velevažno. V kolikor se zamore doslej pregledati setev in cvetje, stoji stvar prav ugodno. Ozimno žito je na Štajerskem splošno tako dobro prezimelo. Le v posebno senčnatih krajih je ozimna rž malo bolj redka. Prav dobro pa stojita povsod pšenica in ječmen. Iz Murskega polja se poroča, da so v nekaterih krajih napravile miši nekaj ne preveč občutne škode. Pogosti dež učinkuje tako dobro; zato se jarina prav lepo razvija. Tako je, ako se ne zgodi zopet kaka nesreča, z Božjo pomočjo pričakovati prav ugodne žetve. Tudi sadje se letos prav lepo kaže. Prav dobro so odsvetele marelice in breskve; istotako se vidi dobro stanje pri hruškah, jablanah in slivah. Sadje bi seveda zdaj potrebovalo toplega vremena. Kar se tiče vinogradov, se čuti prav hudo pomanjkanje delavskih moči. Vsled tega zaostajajo vinogradniška dela. Upati je, da bode oblast v tem oziru na kakšni način pomagala. Klici po uporabi ruskih vjetnikov za kmetijska dela so dovolj glasni. Slavni „amts-Simel“ pa vozi tudi v vojni presneto počasi.

Okraini zastop ptujski imel je pod predsedstvom načelnika g. Jos. Orniga a svoje plenarno zborovanje, ki je bilo jako zanimivo. Zaradi pomanjkanja prostora prinesli bodoemo natanko poročilo v prihodnji številki.

Bolni na pljnčih **Aflenz**
Hofacker (830) Štajersko. Prospekt.

Izpred sodišča.

Vlomilci. Pred izjemnim sodiščem v Mariboru imeli so se 2. maja zagovarjati: Alojz Fraz, 21 let star, iz Sv. Barbare pri Vurbergu; njegov 25-letni brat Jožef Fraz, ob delavca v Mariboru; Rudolf Winkler, 23 let star, hlapec v Pobrežu; Jožef Florjančič, 21 let star iz sv. Jurja Slov. gor., ki je zdaj kot dezerter, jetnik vojaške sodnije; Johan Fraz, 23 let star, brat preje imenovanih; Marija Florjančič, 52 let starica, delavčeva žena v Pobrežu; Jožef Kodrič, 43 let star, braňivec v Leitersbergu; Ana Lorenčič, 27 let starica, kočarica, Justi Florjančič, 13 let starica, učenka v Pobrežu; Marija Polenšak,

25 let starica, žena železničarja v zgornji sv. Kungundi; Cecilia Fraz, 19 let starica, delavka v Mariboru. Vsi so med seboj sorodni. Toženi so zaradi tativne. Izvršili so sledete vlome in tativne: Na Ptujski gori (ukradli so 30 K denarja in za 23 K predmetov), v Orehovisi (820 K), v Čermensku (380 K), v Grablahu (50 K in blaga) v Rupersbahu (4.438 K), v Ranzenbergu (28 K 80 h), Rudolf Winkler je ukradel pri lastni svoji pomočnici Mariji Florjančič še 1200 K. Obsojeni so bili tako-le: Alojz Fraz, ki je že 10 krat predkazovan na 5 let težke ječe; Rudolf Winkler, istako že 10 krat predkazovan, na 5 let težke ječe; Jožef Fraz, 16 krat predkazovan, na 15 mesecev težke ječe; Marija Florjančič 10 krat predkazovan, na 15 mesecev težke ječe; Ana Lorenčič na 5 mesecev težke ječe; Johan Fraz, 7 krat predkazovan, na 14 dni strogega zapora; Jožef Kodrič, 15 krat predkazovan, na 100 K globe ali 10 dni zapora; 18 letna Justi Florjančič na 6 tednov zapora; oproščeni pa ste bili Cecilia Fraz in Marija Polenšak. Jožef Florjančič pa bode vojaška oblast sodila. — Pač čudna žalhta!

Razjaljenje cesarja in armade. 62 letni posestnik Matija Makovic iz Vogriščeve pri Radgoni govoril je dne 19. marca v neki goštinli v nekem črnovojnikom o vojni. Izrazil se je o tem na take načine, da je zagrešil zločin razjaljenja Veličanstva in armade. Zaradi žaljenja armade se bode moral pred civilno sodnijo zagovarjati. Vojaška sodnja pa je zaradi žaljenja Veličanstva po § 63 obsodila na 6 mesecev težke ječe. En mesec pa se mu obračuna od preiskovalnega zapora.

Gospodarske.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdice so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pa pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 19. maja pri Sv. Lenartu v Sl. gor.** v Ptiju (svinjski sejem); v Imenem (svinjski sejem), okr. Kožoje.

Dne 20. maja v Artičah**, okr. Brežice; na Bregu pri Ptaju (svinjski sejem); v Gradcu (sejem s klavno živino).

Dne 21. maja v Rogatcu (sejem s ščetinarji); v Gradcu (sejem z zaklano živino).

Dne 22. maja v Brežicah (svinjski sejem); v Luki**, okr. Laško.

Dne 25. maja v Peggau, okr. Frohnleiten; v Ivniči**; pri Sv. Filipu**, okr. Kožoje; pri Sv. Rupertu**, okr. Weiz; v Marencperku**; v Knittelfeldu**; v St. Gallen; v Ljutomeru**, v Jarenini*, okr. Maribor; v Radgoni**; v Ormožu** in sejem s ščetinarji; v Rogatcu**; pri Sv. Urbanu*, okr. Ptuj; v Feldbachu**; v Ilzu**, okr. Fürstenfeld; v Gröbmingu; v Lučanah**, okr. Arvež; v Lipnici*; v Brucku; v Langenwangu, okr. Mürzzuschlag; v Svetini**, okr. Celje; pri Sv. Duhu-Loče**, okr. Konjice; v Vitanju**, okr. Konjice; v Pristovi**, okr. Šmarje pri Jelšah, v Lučan**, okr. Gornjigrad; v Možirju**, okr. Gornjigrad; v Laškem**; v Krakauhintermühlenu, okr. Murau; v Murau*; v Gradcu (sejem z uporabno živino); v Mürzzuschlagu**.

Dne 26. maja v Mariboru*; v Ptaju (svinjski sejem); v Imenem (svinjski sejem) okr. Kožoje.

Dne 27. maja pri Sv. Jurju na Pesnici*, okr. Maribor; na Ptujski gori*, okr. Ptuj; na Bregu pri Ptaju (svinjski sejem); pri Sv. Heleni*, okr. Šmarje pri Jelšah; v Gradcu (sejem s klavno živino).

Dne 28. maja na Ptujski gori, okr. Ptuj; v Rogatcu (sejem s ščetinarji); v Gradcu (sejem z zaklano živino).

Dne 29. maja v Brežicah (svinjski sejem).

Dne 30. maja v Trofaiachu, okr. Leoben.

Dne 31. maja v Obdachu**; pri Sv. Ožbaldu**, okr. Oberzeiring; v Trofaiachu**, okr. Leoben; pri Sv. Jurju na juž. žel. okr. Celje; v Gradcu (sejem z uporabno živino).

Oddaja vprezne živine za pomladansko setev.

C. in k. vojaško poveljstvo Gradec I je narančilo z noto 13. aprila 1915, M. I. št. 27.378 Mob. Ref. sledete:

Z ozirom na veliko važnost, ki jo ima letosinja pomladna setev, se pooblaščajo oni nadomestni oddelki i. t. d., ki imajo v evidenčne liste vpisane konje, da od-

dajo ubožnjem posestnikom za ta dela vprezne konje z opravo s kočičaji ter potrebnimi nadzorovalnimi organi — kolikor to dopuščajo vojaški interesi — za dobo najne potrebe in pri vsakdanjem odzvetu.

Za to v. v. l. j. oglede določbe:

1. Potrebu oddaje mora ugotoviti politična okrajna oblast, aka se nahaja v stojališču nadomestnega oddelka i. t. d. ali v njegovi neposredni bližini, sicer pa na ravno s točno občinsko predstojništvo.

V ta namen pa morajo postajna poveljstva tem mestom nemudoma naznamiti predstojecé določbe in uredit oddajo konj za celo garnizijo enotno.

2. Konji se smejo uporabljati samo v ne posredni bližini stojališča i. t. d., tako, da so konji v primeru potrebe vsak trenutek na razpolago za zgolj vojaško službo.

3. Pri določitvi ur dela je treba paziti na to, da se ohranijo konji vsak čas v popolnoma za vojno uporabenem stanju.

Kjer je mogoče, naj se konji primerno menjajo.

Ukremiti se mora vse, da se ne povzroči vojaškemu erariju nikaka gnojna škoda.

Nadzorovalnim organom se mora primerno ukazati in jih natančno poučiti, da se morajo konji brezpogojno varovati pred kužnimi boleznicami.

Za oddajo konjev ni treba plačati nikakšne odškodnine. Z ozirom na sedaj pičo odmerjeno poročirerische krme pa bi bilo treba gledati na to, da bi na popolno vzdrževanje konjev — dotični zemljiški posestnik prispeval primeren pridatek krme in natura.

O tem morajo politične podeblasti t. a. o. obvestiti občinska predstojništva.

Glasom poročila c. in k. vojaškega poveljnista Gradec I imamo na Štajerskem sledeče formacije, ktere imajo zgorajnje konje:

1. nadomestni bataljon infanterijskega polka št. 27 v Gradcu;

2. nadomestni bataljon infanterijskega polka št. 47 v Mariboru;

3. nadomestni bataljon infanterijskega polka št. 87 v Celju;

4. nadomestni bataljon bos.-herc. infanterijskega polka št. 2 v Gradcu;

5. nadomestna kompanija lovskega bataljona št. 9 v Gradcu;

6. nadomestni eskadron dragonskega polka št. 5 v Mariboru;

7. nadomestna baterija težke haubicne baterije št. 3 v Mariboru;

8. nadomestna baterija težke haubicne baterije št. 2 v Mariboru;

9. nadomestna baterija težke haubicne baterije št. 14 v Mariboru;

10. nadomestna kompanija saperskega bataljona št. 3 v Ptaju;

11. nadomestna kompanija pionirskega bataljona št. 3 v Ptaju;

12. nadomestna kompanija pionirskega bataljona št. 15 v Mariboru;

13. nadomestni depo trenske divizije št. 3 v Gradcu;

14. nadomestni bataljon domobranskega pešpolka II/3 v Gradcu;

15. nadomestni bataljon domobranskega pešpolka št. 26 v Mariboru.

Loterijske številke.

Gradec, dne 28. aprila: 12, 24, 47, 46, 55.
Trst, dne 5. maja: 78, 58, 87, 88, 79.

Maštuj se, aka se telo prepriča brez da bi se mu povoljno stregho. V svrhu dobre obranitve telesa in v obrambo proti prepričanju, utrujenosti, slabosti, omagljivosti i. t. d. dobro služi Feller-jev fluid iz rastlinskih esenc s znamko „Elsa-Fluid“, ki pomaga tudi proti trganju, pehanju in drugih bolečinah v telesu. Naroč se maj 12 steklenic, postime prostoz za 6 kron pri lekarju E. V. Feller v Stubiči, Elsa-trg Štev. 241 (Hrvatsko). Obenem se lahko naročijo tudi Feller-jeve lahko čistilne rabarbaroglice s znamko „Elsa-Pillen“, ki stanjuje postime prostoz & skratite 4 krome in 40 vinarjev.

Razokruževanje vojaškega perila. Mnoga naših vojakov posluje sedaj svojo perilo domu, da se ondi spere. Mogoče je, da se v takih slučajih prenese mrčes ali pa kaka nalezljive bolezni. V nevarnosti so tem oziru posebno perile. Temu se lahko opomore, tako se perilo razokruži. Najhitreje in najgotovješ učinkuje v tem oziru, aka se perilo 24 ur pred pranjem namoti v vodo, ki vsebuje 8% raztopljenega surovega lysiforma. Perilo vsled tega ravnanja ničesar ne trpi. Zagotovilo, da bo lastnik okuženega perila nekaj bolan ali tudi se sedaj; bolan, ne vsebuje nikake obramebe, kakor to nas uči vsakdanja izkušnja.

Mestna posredovalnica

(Wohnung- und Dienstvermittlung)

službe, učence, stanovanja in posestva

v Ptuju

izvršuje

vse vrste posredovanja najhitreje.

Vprašanja in pojasnila v mestni stražnici (rotovž).